

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 10353/2022
04.05.2023. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Иване Рађеновић, Владиславе Милићевић, Татјане Матковић Стефановић и Татјане Миљуш, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Тијана Милутиновић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије - Министарства за рад, запошљавање, борачка и социјална питања, коју заступа Државно правобранилаштво са седиштем у Београду, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду Гж 14528/18 од 20.04.2022. године, у седници одржаној 04.05.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду Гж 14528/18 од 20.04.2022. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против Вишег суда у Београду Гж 14528/18 од 20.04.2022. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 25550/13 од 20.04.2018. године, исправљеном решењем истог суда од 08.05.2018. године, ставом првим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу на име накнаде штете по основу неисплаћене инвалиднине за период од 01.04.2010. године до 30.06.2017. године, исплати појединачно означене месечне износе са законском затезном каматом од доспелости сваког појединачног износа до исплате (све ближе означено и опредељено овим ставом изреке). Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев у делу којим је тужилац тражио да се обавеже тужена да му на име накнаде штете због неисплаћених инвалиднина за период од 01.04.2003. године до 31.03.2010. године, исплати појединачно означене месечне износе са законском затезном каматом од доспелости сваког појединачног износа до исплате (све ближе означено и опредељено овим ставом изреке). Ставом трећим изреке, одбијен је приговор апсолутне ненадлежности суда. Ставом четвртим изреке, одбијен је предлог за прекид поступка. Ставом петим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 116.150,00 динара са законском каматом почев од 20.04.2018. године до исплате.

Пресудом Вишег суда у Београду Гж 14528/18 од 20.04.2022. године, ставом првим изреке, одбијене су као неосноване жалбе тужиоца и тужене и потврђена пресуда Првог основног суда у Београду П 25550/13 од 20.04.2018. године, исправљена решењем истог суда од 08.05.2018. године. Ставом другим изреке, одбијени су захтеви парничних странака за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложила да се ревизија сматра изузетно дозвољеном, ради уједначавања судске праксе у смислу члана 404. Закона о парничном поступку.

Применом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11, 55/14, 87/18 и 18/20), посебна ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

По оцени Врховног суда у конкретном случају нису испуњени законски услови прописани одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку. Предмет тражене правне заштите је накнада штете у висини неисплаћене личне инвалиднине тужиоцу. Побијаном одлуком је потврђена првостепена пресуда у делу којим је његов захтев усвојен и у делу којим је његов захтев одбијен, након што су судови утврдили у којем делу је тужиочево потраживање застарело, а у којем није застарело. О праву тужиоца, висини тражене накнаде, припадајућој камати, као и о истакнутом приговору застарелости потраживања, судови су одлучили уз правилну примену материјалног права које је у складу са правним схватањем израженим кроз одлуке Врховног суда у којима је одлучивано о истоветним захтевима тужилаца, са истим или сличним чињеничним стањем и правним основом, због чега у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права. Из наведеног разлога, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 479. став 6. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Одредбом члана 479. став 6. ЗПП прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба ради стицања без основа поднета је 15.05.2013. године. Вредност предмета спора је 282.609,75 динара и поступак је вођен по правилима у спору мале вредности.

Како је побијеном другостепеном пресудом одлучено у спору мале вредности у коме је према члану 479. став 6. ЗПП искључено право на изјављивање ревизије, то ревизија тужене није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Звездана Лутовац с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**